

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 27 Pž-5892/2019-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, sudac Davor Pustijanac, u pravnoj stvari tužitelja ORTO d.o.o., OIB 08497462140, Pula, Kupelwieserova 4, kojeg zastupa punomoćnik Milenko Ilić, odvjetnik u Puli, Mletačka 12/I, protiv tuženika ULJANIK STROJOGRAĐNJA DIESEL d.d. u stečaju, OIB 35951488983, Pula, Flaciusova 1, radi isplate iznosa od 174.425,71 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-1097/2015-11 od 25. siječnja 2016., 19. studenoga 2019.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-1097/2015-11 od 25. siječnja 2016. u točkama I. i III. izreke.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj P-1097/2015-11 od 25. siječnja 2016., održan je na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Sonje Obrovac Skira iz Pule, poslovni broj Ovr-150/13 od 17. srpnja 2013., u dijelu kojim je tuženiku naloženo platiti tužitelju iznos od 137.416,59 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 18. lipnja 2013. do 31. srpnja 2015. po stopi od 15% godišnje, a od 1. kolovoza 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da u roku od osam dana tužitelju plati troškove ovršnog postupka u iznosu od 4.536,18 kn (točka I. izreke).

Taj platni nalog ukinut je za iznos od 37.009,12 kn s pripadajućim kamatama po pojedinim računima do isplate, kao i u dijelu u kojem je tuženiku naloženo platiti tužitelju zatezne kamate koje teku:

- na iznos od 6.934,02 kn od 23. lipnja 2010.,
- na iznos od 273,99 kn od 23. lipnja 2010.,
- na iznos od 272,13 kn od 23. lipnja 2010.,
- na iznos od 4.810,79 kn od 23. lipnja 2010.,
- na iznos od 6.201,01 kn od 19. kolovoza 2010.,
- na iznos od 122,02 kn od 19. kolovoza 2010.,
- na iznos od 239,06 kn od 19. kolovoza 2010.,

- na iznos od 4.768,04 kn od 21. rujna 2010.,
- na iznos od 4.465,93 kn od 26. listopada 2010.,
- na iznos od 5.698,58 kn od 16. studenog 2010.,
- na iznos od 3.842,89 kn od 29. studenog 2010.,
- na iznos od 4.366,68 kn od 28. siječnja 2011.,
- na iznos od 5.162,57 kn od 28. siječnja 2011.,
- na iznos od 4.198,83 kn od 28. veljače 2011.,
- na iznos od 2.952,11 kn od 20. svibnja 2011.,
- na iznos od 3.602,01 kn od 21. lipnja 2011.,
- na iznos od 3.174,52 kn od 21. srpnja 2011.,
- na iznos od 2.405,22 kn od 19. kolovoza 2011.,
- na iznos od 3.392,69 kn od 29. rujna 2011.,
- na iznos od 2.709,91 kn od 21. listopada 2011.,
- na iznos od 2.122,51 kn od 22. studenog 2011.,
- na iznos od 2.280,95 kn od 22. prosinca 2011.,
- na iznos od 2.773,84 kn od 16. veljače 2012.,
- na iznos od 4.079,36 kn od 06. ožujka 2012.,
- na iznos od 6.017,13 kn od 22. svibnja 2012.,
- na iznos od 5.996,06 kn od 09. srpnja 2012.,
- na iznos od 5.612,18 kn od 09. srpnja 2012.,
- na iznos od 6.277,03 kn od 21. kolovoza 2012.,
- na iznos od 4.614,36 kn od 16. studenog 2012.,
- na iznos od 7.183,89 kn od 20. prosinca 2012.,
- na iznos od 9.047,70 kn od 28. siječnja 2013., te
- na iznos od 11.818,58 kn od 13. ožujka 2013.,

pa sve do 17. lipnja 2013., kao i da mu namiri troškove ovršnog postupka u iznosu 1.905,82 kn, te je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbijen (točka II. izreke).

Tuženiku je naloženo tužitelju naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu 4.123,01 kn (točka III. izreke), dok je odbijen tužiteljev zahtjev za naknadu za naknadu parničnih troškova u iznosu 2.126,99 kn (točka IV. izreke).

Tako je prvostupanjski sud odlučio o zahtjevu za isplatu iznosa od 174.425,71 kn na ime zateznih kamata zbog zakašnjenja u plaćanju izdanih računa, ocijenivši osnovanim tuženikov prigovor zastare za potraživanje dospjelo do 17. lipnja 2013., kao i prigovor pogrešno naznačenih dospjeća računa broj 1 iz 2011., računa broj 1. i 11. iz 2012. godine. Odluku je donio primjenom odredaba čl. čl. 31. st. 2., 214. st. 2., 215. st. 1. i 226. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) te čl. 219. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP).

O naknadi parničnih troškova odlučeno je primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP-a.

Protiv navedene presude u točkama I. i III. izreke žalbu je podnio tuženik zbog pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da je ovaj sud u dijelu koji se odnosi na kamatnu stopu preinači za razdoblje od 30. lipnja 2013. do 31. prosinca 2013. od 12,40%, od 1. siječnja 2014. do 30. lipnja 2014. od 12,35%, od 1. srpnja 2014. do 31. prosinca 2014. od

12,29%, od 1. siječnja 2015. do 30. lipnja 2015. 12,14% i za razdoblje od 1. srpnja 2015. do 15. srpnja 2015. od 12,13%, smatrajući preostalu dosuđenu kamatnu stopu ispravno dosuđenom. Predlaže preinačiti i odluku o trošku u dijelu u kojem je tužitelju dosuđen trošak parničnog postupka za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 2.094,00 kn umjesto 1.724,00 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba nije osnovana.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. ZPP-a u granicama žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Donošenjem pobijanog dijela presude nije učinjena nijedna bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti.

Predmet spora je isplata iznosa od 174.425,71 kn na ime zateznih kamata zbog zakašnjenja u plaćanju računa izdanih za usluge zavarivanja, brušenja, bravarske poslove i dr. naznačenih u pojedinačnim računima na str. 9. – 47. spisa, prema obračunu kamata za dugovanja od 1. siječnja 2010. do 31. prosinca 2012. (str. 48. – 50. spisa).

Među strankama nije sporno plaćanje predmetnih računa sa zakašnjenjem, već zastara dijela potraživanja i dospijeće tri naprijed navedena računa, koje prigovore je prvostupanjski sud ocijenio osnovanima.

Žalitelj pobijanu presudu pobija samo u odnosu na stopu zatezne kamate u jednom dijelu (period od 30. lipnja 2013. do 31. srpnja 2015.) i za tužitelju dosuđeni trošak za pristojbu na presudu.

U odnosu na žalbeni navod koji se odnosi na kamatnu stopu, ističe se da se prema odredbi čl. 1165. ZOO-a, od 1. siječnja 2008. primjenjuje odredba čl. 29. st. 2. ZOO-a kojom je u to vrijeme bilo propisano da se stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava, određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, za osam postotnih poena, a u ostalim odnosima za pet postotnih poena. Eskontna stopa Hrvatske narodne banke je za razdoblje od 1. siječnja 2008. do 30. lipnja 2011. iznosila 9% godišnje (čl. I. Odluke o diskontnoj (eskontnoj) stopi Hrvatske narodne banke – „Narodne novine“ broj 132/07), dok od 1. srpnja 2011. iznosi 7% godišnje (čl. I. Odluke o diskontnoj (eskontnoj) stopi Hrvatske narodne banke – „Narodne novine“ broj 66/11).

Nadalje, izmjena ZOO-a iz 2015. godine (čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama ZOO/05) u čl. 29. st. 2. propisuje da se stopa zateznih kamata na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi

tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a u ostalim za tri postotna poena. Prosječnu kamatnu stopu iz st. 2. ovog članka za referentno razdoblje utvrđuje Hrvatska narodna banka i dužna ju je svakog 1. siječnja i 1. srpnja objaviti u Narodnim novinama. Referentno razdoblje iz st. 2. ovog članka za objavu na dan 1. siječnja obuhvaća razdoblje od 1. svibnja do 31. listopada, a referentno razdoblje za objavu na dan 1. srpnja obuhvaća razdoblje od 1. studenog do 30. travnja.

Zbog toga se za razdoblje od dospijeca tuženikove obveze 23. prosinca 2013. do 31. srpnja 2015., stopa zakonske zatezne kamate pravilnom primjenom odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, a nakon 31. srpnja 2015. do isplate određuje se uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena.

Slijedom navedenog, suprotno žalbenim navodima, u razdoblju od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. stopa zateznih kamata iznosila je 12 ili 15% (uvećanje od 5 ili 8% na 7), u konkretnom slučaju 15% (odnosi iz trgovačkih ugovora), kako je to pravilno odredio prvostupanjski sud.

Također je neosnovan i žalbeni navod da je prvostupanjski sud pogrešno dosudio tužitelju trošak za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 2.094,00 kn umjesto 1.724,00 kn, budući da iz spisa proizlazi da je rješenjem poslovni broj P-1097/2015-12 od 25. siječnja 2016. prvostupanjski sud naložio tužitelju platiti sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 2.094,00 kn (str. 82. spisa), koju pristojbu je tužitelj i platio 5. veljače 2016. (str. 84. spisa).

Slijedom navedenog, presuda je u pobijanom dijelu potvrđena, odbijanjem tuženikove žalbe kao neosnovane (čl. 368. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 19. studenog 2019.

Sudac
Davor Pustijanac

Broj zapisa: **17891-727e0**

Kontrolni broj: **004a3-2bf54-979ee**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DAVOR PUSTIJANAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.